

บทคัดย่อ

ทะเลเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญและมีมูลค่าแหล่งหนึ่งของโลก โดยทะเลถูกใช้เป็นแหล่งในการผลิตอาหาร ท่องเที่ยว หรือประกอบอาชีพของมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีการใช้ประโยชน์จากทะเลกันอย่างมากมาย ซึ่งในทางระหว่างประเทศมีการแบ่งเขตทางทะเลออกเป็น ทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ เขตไหล่ทวีปและทะเลหลวง โดยแต่ละเขตมีอำนาจและข้อจำกัดที่แตกต่างกันไป โดยเฉพาะในเขตเศรษฐกิจจำเพาะซึ่งเป็นเขตทางทะเลที่มี วัตถุประสงค์ที่จะอ้างสิทธิอธิปไตยเหนือทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสงวนไว้สำหรับรัฐชายฝั่ง ทำให้รัฐชายฝั่งมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะสำรวจ แสวงประโยชน์ อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และกิจกรรมอื่นในทางเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะแต่สิทธิอธิปไตยดังกล่าวไม่ตัดสิทธิและ เสรีภาพของรัฐอื่นในการเดินเรือ ในการบินผ่าน ในอันที่จะวางสายเคเบิลใต้ท้องทะเลตลอดจนการใช้ทะเลส่วนนั้นในทางอื่นใดที่ชอบด้วยกฎหมายระหว่างประเทศ

การเข้ามาแสวงประโยชน์จากทะเลของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นเขตทางทะเลใด ส่วนใหญ่ ยานพาหนะที่นำมาใช้ได้แก่ เรือ ทำให้เรือต่างๆเหล่านี้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษขึ้นในทะเลได้ โดย ภาวะมลพิษจากการทิ้งเท (Pollution by Dumping) เป็นภาวะมลพิษทางทะเลประเภทหนึ่งที่เกิด จากการกระทำโดยจงใจ ซึ่งมีสัดส่วนของการปล่อยทิ้งลงสู่ทะเลทั่วโลกร้อยละ 10 ของภาวะมลพิษ ทั้งหมดที่ปล่อยลงสู่ทะเล ทำให้ภาวะมลพิษจากการทิ้งเทเป็นภาวะมลพิษที่มีความสำคัญประเภท หนึ่ง และในระดับสากลมีอนุสัญญาและพิธีสารที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกัน ควบคุม และ แก้ไขภาวะมลพิษจากการทิ้งเทของเสียหรือสสารอื่น คือ อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันภาวะมลพิษ ทางทะเลจากการทิ้งเทของเสียและสสารอื่น ค.ศ.1972 (Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) และพิธีสาร 1996 แห่ง อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันภาวะมลพิษทางทะเลจากการทิ้งเทของเสียและสสารอื่น ค.ศ.1972 (1996 Protocol to the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) และมีองค์การพาณิชยนาวีระหว่างประเทศ (International Maritime Organization – IMO) ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการของพิธีสาร 1996 แห่ง อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันภาวะมลพิษทางทะเลจากการทิ้งเทของเสียและสสารอื่น ค.ศ.1972

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงภาวะมลพิษจากการทิ้งเทที่มาจากเรือในเขตเศรษฐกิจ จำเพาะของประเทศไทย โดยศึกษาจากมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยที่มีอยู่ว่าสามารถ

นำมาใช้เพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลของประเทศไทยจากภาวะมลพิษจากการทิ้งเทจากรือ
ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะได้เพียงพอเพียงใด และทำการศึกษาพิธีสาร 1996 แห่งอนุสัญญาว่าด้วย
การป้องกันภาวะมลพิษทางทะเลจากการทิ้งเทจของเสียและสสารอื่น ค.ศ.1972 จากการศึกษา
พบว่า ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาวะมลพิษจากการทิ้งเทจ คือ พระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งบัญญัติให้การป้องกันและควบคุมภาวะ
มลพิษจากการทิ้งเทจากรือประเภทต่างๆเป็นไปตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พ.ศ. 2456 ซึ่งเป็นกฎหมายที่นำมาใช้บังคับกับเรือไม่ว่าจะเป็นเรือที่ชักธงไทยหรือเรือที่ชักธงของ
ประเทศอื่นที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษจากการทิ้งเทจในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องของประเทศ
ไทยเท่านั้น ไม่สามารถนำพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาใช้บังคับกับเรือ
ที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษจากการทิ้งเทจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ตามประเทศ
ไทยสามารถนำพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 มาบังคับใช้กับเรือที่ชักธงไทยและเรือที่ชัก
ธงของประเทศอื่นที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษจากการทิ้งเทจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทยได้
แต่จากการที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการ
ควบคุมการทำประมง การนำพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาบังคับใช้อาจจะไม่มีประสิทธิภาพ
เพียงพอเท่ากับพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากภาวะมลพิษจากการทิ้งเทจากรือ
เรือในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทยมีประสิทธิภาพและเพียงพอควรมีการแก้ไขและขยาย
พื้นที่ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ดังกล่าว

Abstract

The sea is one of the natural resources place that is significant and valuable. It is a place to produce food , travel or earn a living of human. Human has taken advantages from the sea at most. The international border can distribute into the territorial sea , the contiguous zone , the exclusive economic zone , the continental shelf and the high seas that each border has different influence and limitation. Especially in the exclusive economic zone that have the objective to cite sovereignty north natural resources right for reserving the shore state which is the right alone to explore , seek the advantage , conserve and manage the natural resources and other activity in the sense of the economy in the exclusive economic zone but the sovereignty right aforementioned don't limit the right and the freedom of the other state to navigate , fly over , install cables under the sea including exploit the sea in the other way but do not conflict with the international legal.

The seeking advantage from the sea of the human mostly uses the vehicle like ships which cause the pollution in the sea. The pollution by dumping is one example of the marine pollution which occur from the human behavior which is 10 percentage of all pollution in the sea that make it significant. And the universal level has the convention and the protocol that fix the standard to prevent , control , and correct the pollution by dumping of wastes or other matter which is called the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter,1972 or in the name of London conventions 1972 and 1996 Protocol to the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter,1972 and the International Maritime Organization shall be responsible for secretariat duties in relation to 1996 Protocol to the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter,1972.

The objective of this thesis is studied the pollution by dumping from ships in the exclusive economic zone of Thailand by study from legislative measure of Thailand that

how much it can apply to protect the marine environment in Thailand from the pollution by dumping from ships in the exclusive economic zone and study 1996 Protocol to the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972. Regarding to the studies, they indicate that Thailand is pertaining to the pollution by dumping law which is the Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535. This act is reserved to protect and control the pollution by dumping from ships that follow with the Navigation in Thai Waters Act B.E. 2456. The law is applied to enforce with ships neither raise the flag in Thailand or other countries that causes the pollution by dumping in the territorial sea or the continual shelf of Thailand only but can not use the Navigation in Thai Waters Act B.E. 2456 to enforce with ships that cause the pollution by dumping in the exclusive economic zone. However Thailand can use the Fisheries Act B.E. 2490 to enforce with ships that raise the flag in Thailand and ships that raise the flag in other countries that cause the pollution by dumping in the exclusive economic zone of Thailand but the Fisheries Act B.E. 2490 is the law that has the objective to control fishing. The Fisheries Act B.E. 2490 may not have enough efficiency equals to the Navigation in Thai Waters Act B.E. 2456.

In addition, in order to create more effective of protection of marine environment from pollution by dumping from ships in the exclusive economic zone of Thailand, the Act should be supposed to revise and expand (territory) in the Navigation in Thai Waters Act B.E. 2456 .